

understreges, at de anførte finansielle skøn er meget usikre. Der er således regnet med, at indkomstansættelserne for skatteårene 1957—58 og 1958—59 vil svare til de anslåede indkomstansættelser for skatteåret 1956—57, ligesom det er forudsat, at de for skatteåret 1955—56 gældende udskrivningsregler forlænges uændret for skatteårene 1957—58 og 1958—59.

Det er endnu vanskeligere at budgettere bidragsprocenterne for de følgende finansår. De foreliggende oplysninger tyder på, at de foreslåede satser for pensionsydelse vil medføre, at de årlige udgifter i løbet af 5 år vil stige fra ca. 100 mill. kr. årlig til ca. 250 mill. kr., medens det omtalte årlige nettotab på indkomstskatten til stat og udligningsfond på omkring 15—20 mill. kr. snarere vil blive tredoblet i løbet af samme periode, forudsat at indtægterne og skatteudskrivningsreglerne forbliver uforandrede.

Med den foreslåede bidragsprocent på $1\frac{1}{2}$ vil folkepensionsbidraget udgøre ca. 1 pct. af samlede indtægter (indtægter før fradrag af betalt skat) på fra 10 000 til 20 000 kr., og i løbet af en 5 års periode skulle pensionsbidraget — når det fortsat skal dække såvel de egentlige pensionsudgifter som den omtalte nedgang i indkomstbeskatningen — herefter gradvis stige til ca. $2\frac{1}{2}$ pct. af de nævnte indtægter.“

Ved fremsættelsen af lovforslagene gennemgik *socialministeren* detaljerne i den foreslåede nye ordning, og under henvisning til, at der i de fremsatte forslag er meget, der ligner mindretalsindstillingerne fra de øvrige partier, udtalte ministeren ønske om, at det måtte lykkes ved forhandling at samle et enigt folketing om gennemførelse af de foreslåede forbedringer til gavn for landets gamle medborgere.

Ved lovforslagenes 1. behandling gennemgik *Bundvad* (S) grundigt enkelthederne i dem og den foreslåede finansieringsform. Han understregede, at forslagene ikke var udtryk for et enkelt partis opfattelse af, hvordan folkepensionsspørgsmålet burde løses. Det havde ved udarbejdelsen af *det socialdemokratiske-radikale fællesforslag* været nødvendigt at fravige principper til fordel for et praktisk resultat, og der var også taget hensyn til synspunkter, som var gjort gældende af andre partier. Han anbefalede på socialdemokratiets vegne socialministerens lovforslag til velvillig behandling i folketinget.

Lorentzen (V) udtalte, at det var vigtigt, at folketinget indgående drøftede lovforslagene og søgte at nå til klarhed over deres økonomiske rækkevidde. Han fandt det forståeligt, at mange befolkningsgrupper drager sammenligning med deres egen stilling og den stilling, en tjenestemand opnår, når han går af med pension, og udtalte, at man måtte forudse en ændring i reglerne om tjenestemandenes bidrag til deres pension og en anden form for deres aflønning. Venstre har gennem tiderne haft den opfattelse, at det gjaldt om at skabe en på forsikringsmæssig basis hvilende pension til alle landets borgere, men under arbejdet i folkeforsikringskommissionen havde